

૨૮ એપ્રિલ, વીશ્વ કામદાર સ્મૃતી દીવસ

શા માટે કામદારો અકાળ મોત પામે છે?

કામદારો મરવા માટે કામ કરતા નથી, તેમને પુરતી સુરક્ષા આપો

આજે ૨૮ એપ્રિલ, વીશ્વ કામદાર સ્મૃતી દીવસ. ગતવર્ષ દરમિયાન કામને કારણે/કામને સ્થળે અકસ્માતમાં માર્યા ગયેલા કે વ્યવસાયીક રોગોને કારણે મૃત્યુ પામેલા કામદારોને યાદ કરી અંજલી આપવાનો અને જીવીતોના જીવન બચાવવા સંઘર્ષ માટેના સંકલ્પનો દીવસ.

વીશ્વ કામદાર સંગઠન –આઈ.એલ.ઓ-ના આંકડા મુજબ દરવર્ષે ૨૩ લાખ કામદારોના મોત થાય છે તેમાં ૨૧ લાખના મોત વ્યવસાયીક રોગોને કારણે અને બે લાખ અકસ્માતોને કારણે થાય છે. આ હીસાબે રોજના ૬૦૦૦ના મોત થાય છે. ઉપરાંત ૩૪ કરોડ કામદારો અકકમતોનો ભોગ બની ઈજા પામે છે અને બીજા ૧૬ કરોડ કામને કારણે બીમાર પડે છે.

દેશમાં અને ગુજરાતમાં વ્યવસાયીક રોગોના નીદાન તો ક્યાંક થતા હશે ખરા પણ એના અધીકૃત આંકડા મળતા જ નથી. ગત વર્ષ દરમિયાન અમે જે સમુદાયો સાથે કામ કરીએ છીએ તે પૈકી ૧૩ કામદારોના સીલીકોસીસને કારણે મૃત્યુ થયા. તેમાં થાનમાં સીરામીક એકમોમાં કામ કરતા ૭ કામદાર, ઘાંગઘાના પથ્થરની મુર્તી ઘડવાનું કામ કરતા ૩ કામદાર, મોરબીની ટાઈલ્સ ફેક્ટરીનો એક કામદાર અને રાજકોટના બે કામદારનો સમાવેશ થાય છે. આ તો હીશીલાની ટોચ પણ નથી. મૃતકોની સરેરાશ આયુ ૪૩ વર્ષ હતી. ૧૩ પૈકી એક મહીલા અને અન્ય પુરુષ.

આ સૌના અકાળ મરણ એ કારણે થયા કે એમના માલીકો અને સરકાર માટે કામદારોના સલામતી અને આરોગ્ય પ્રાથમીકતા ન હતી. સરકાર માટે આ પ્રાથમીકતા હોય તેમ લાગતું નથી. રાષ્ટ્રીય માનવ અધીકર પંચે ૨૦૧૭માં ગુજરાત સરકારને ભલામણ કરી કે સીલીકોસીસ પીડીતોના કલ્યાણ અને પુનઃવસન માટે સર્વગ્રાહી નીતી બનાવો પણ ગુજરાત સરકાર એ બાબત ઉદાસીન છે. રાજસ્થાન અને હરીયાણાની સરકારોએ ઉત્તમ ઉદાહરણ પુરું પાડ્યું છે.

અમદાવાદમાં તા.૮ ફેબ્રુઆરી, ૨૦૨૦ને દીવસે ચીરીપાલ ટેક્ષટાઈલમાં લાગેલી આગમાં ૭ કામદારો હોમાઈ ગયા. એ અગાઉ સારોદની પીઆઈ ઈન્ડસ્ટ્રીઝમાં ૬ જાન્યુઆરી, ૨૦૨૦ ને રોજ થયેલા અકસ્માતમાં ૬ કામદારોના મોત થયા. તે પછી ૧૧ જાન્યુઆરીએ વડોદરા નજીક ગવાસદની એઈમ્સ ઓકસીજનમાં ઘડાકો થતાં ૬ કામદારોના શરીરના ફુરચા ઉડી ગયા. ૨૧ ઓક્ટોબરે વડોદરાના મકરપુરા ઔદ્યોગીક વીસ્તારમાં આવેલ કેમસેલ કંપનીમાં ઘડાકો થતાં ૪ કામદારોના મોત થયા. નવેમ્બરમાં અંકલેશ્વરમાં ગેસ ગળતર થતાં વેકસન લાઈફ સાયન્સમાં પ્રોડક્શન મેનેજરનું મોત થયું. જાન્યુઆરી-ફેબ્રુઆરીમાં બનેલા ૩ બનાવોમાં જ ૧૯ જ કામદારોએ પોતાના જાન ગુમાવ્યા.

કારખાનાઓમાં થતા અકસ્માતો પૈકી મોટાભાગના અટકાવી શકાય તેવા હોય છે. કારખાનામાં અકસ્માતો ન થાય તે માટે કારખાના કાયદામાં વીસ્તૃત જોગવાઈઓ કરવામાં આવી છે. આ જોગવાઈઓનો જો સારો અમલ થાય તો અકસ્માતો જરૂર ઘટે. પરંતુ ઉપરના આંકડા જોતાં જણાય છે કે અકસ્માતો વધી રહ્યા છે. કામદારો સલામતીપુર્વક, વીશ્વાસપુર્વક કામ કરી શકે તેવી કામની સ્થિતિ આપવામાં ઉદ્યોગો અને રાજ્ય નીષ્ફળ જાય તેની અસર વ્યક્તીગત કામદારના કુટુંબ પર તો પડે જ છે પણ રાજ્યના અર્થતંત્ર પર પણ ઉંડી અસર પડે છે. ઉત્પાદકતા ઘટે છે. કારખાના કાયદાના અમલ માટે જે તંત્ર છે તેમાં હાલ નીરીક્ષકોની ખુબ ઘટ છે. આ ઘટ પુરી કરવાની જવાબદારી રાજ્ય સરકારની છે. બીજી બાજુ “ઈઝ ઓફ ડુઈંગ બીઝનેસ”ના બહાને નીરીક્ષણ માટેની નીતીમાં ફેરફાર કરવામાં આવ્યા છે. ઉત્પાદન પ્રક્રિયામાં કોન્ટ્રાક્ટ લેબર (એબોલીશન એન્ડ રેગ્યુલેશન) એક્ટની જોગવાઈઓનો ભંગ કરી કોન્ટ્રાક્ટ કામદારોની જ ભરતી હવે કરવામાં આવે છે અને તેમના કામના કલાકો પર કોઈ નીયંત્રણ નથી. કામના કલાકોની કાનુની જોગવાઈઓના ઉલ્લંઘન માટે રાજ્ય સરકારે ફરીયાદો દાખલ કરવાનું વર્ષોથી બંધ કરી દીધું છે. કાયદામાં સુધારા કરી ઓવરટાઈમની મર્યાદામાં વધારો કરવામાં આવ્યો છે. ગુજરાત કારખાના નીયમોની કલમ ૧૦૭ હેઠળ એકમોએ ફોર્મ નં. ૨૪માં જે વાર્ષિક પત્રક ભરવાના હોય છે તેનો પણ સારો અમલ થતો ન હોવાને કારણે સાચા આંકડા પણ મળતા નથી. ખાસ કરીને નોંધણીપાત્ર અકસ્માતોના આંકડા સતત ઘટતા જતા હોવાનું જે દેખાય છે તે અન્ડર રીપોર્ટીંગ સીવાય બીજું કશું નથી. પોતાની છવી ઉજળી બતાવવામાં જેમ ઉદ્યોગને રસ છે તેમ દુર્ભાગ્યે મજૂર ખાતાને પણ રસ છે. તે રસ હોય તે સમજી શકાય તેમ છે પણ તે માટે અર્થસત્યનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે તે બરાબર નથી.

જીવલેણ અકસ્માતોમાં રાજ્યનો રેકોર્ડ બીલકુલ સારો કહી શકાય તેવો નથી. આંકડા નીચા રહે તે માટે લીગલ અને નોન-લીગલ જેવી ચાલાકીઓ છતાં એન.સી.આર.બીના આંકડા મુજબ ૨૦૧૬માં કારખાનાઓમાં થયેલા જીવલેણ અકસ્માતોની સંખ્યામાં ગુજરાત દેશમાં દીલ્હી પછી બીજા નંબરે હતું. ૨૦૧૩થી ૨૦૧૮ દરમિયાન ગુજરાતના કારખાનાઓમાં ૮૮૯ કામદારોના મોત જીવલેણ અકસ્માતોમાં થયા. ૨૦૧૮ના નવેમ્બર મહીના સુધીમાં ૨૧૮ કામદારોના મોત થયા જ્યારે એજ ગાળામાં ૨૦૧૮માં ૧૬૮ કામદારો માર્યા ગયા. ૨૦૧૮માં ગુજરાતના નોંધણી પામેલા અને કામ કરતા ૩૨,૧૯૨ એકમોમાં કામ કરતા ૧૭.૨૫ લાખ કામદારો સામે તે વર્ષે વીભાગના આંકડા મુજબ ૨૬૩ કામદારોના જીવલેણ અકસ્માતોમાં મૃત્યુ થયા. એ મુજબ જીવલેણ અકસ્માતનો દર પ્રતી એક લાખ કામદારે ૧૫.૨૩ થાય છે. ૨૦૧૭માં યુરોપીયન યુનીયનના ૨૮ દેશોનો સરેરાશ દર ૧.૬૫ હતો. (https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Accidents_at_work_statistics) તેની સાથે સરખામણી કરતાં આપણે કામદારોને સલામત કાર્યસ્થળ પુરું પાડવાને ક્ષેત્રે બહુ લાંબી મજલ કાપવાની રહે છે.

ગુજરાતમાં ખાતા દ્વારા કાયદા ભંગ માટે જે ફરીયાદો થાય છે તે માત્ર કલમ ૯૨ હેઠળ થાય છે પણ કલમ ૯૬-એ હેઠળ થતી નથી. ભોપાલ દુર્ઘટના પછી કારખાના કાયદામાં સુધારા કરી કાયદાભંગ કરનારાઓ માટે સજાના ધોરણ કડક કરવામાં આવ્યા તેનો કોઈ લાભ રાજ્ય લેતું નથી અને તે રીતે ઉદ્યોગોને માત્ર સવલત આપવામાં આવતી નથી પણ કાયદા ભંગ માટે પ્રોત્સાહીત કરવામાં આવે છે.

આ તો થઈ અકસ્માતોની વાત. કારખાનાઓમાં જોખમી પદાર્થોના સંપર્ક અને પ્રદુષણે કારણે કામદારોના આરોગ્ય પર વીપરીત અસર પડે છે અને તે કારણે હાજરો કામદારો કેન્સર, ફેફસાંના રોગો, ચામડીના રોગો, બહેરાશ વીગેરેનો ભોગ બને છે તેના વીશ્વસનીય આંકડા આપણી પાસે નથી. આપણા સર્ટીફાઈંગ સર્જનો કે ફેક્ટરી મેડીકલ ઓફીસરો વ્યવસાયીક રોગોના નીદાનમાં સદંતર નીષ્ફળ નીવડ્યા છે તેની નોંધ ભારે દુખ સાથે લેવી પડે છે. જે ખાનગી તબીબો આવા રોગોનું નીદાન કરે છે તેઓ આ કાયદા હેઠળ જરૂરી નોંધણી કરાવતા નથી કારણ મોટાભાગનાને તેની જાણ પણ નથી અને રાજ્ય સરકારને એવો કોઈ રસ નથી.

સીએજના અહેવાલ અને અખબારી અહેવાલો મુજબ રાજ્ય સરકારની નીતી એવી રહી છે કે જીવલેણ અકસ્માત બાદ જો એકમ પીડિત કુટુંબને કાનુની મર્યાદા કરતાં વધુ વળતર ચુકવે તો તેની સામે કોઈ કાનુની કાર્યવાહી ન કરવી અને જો ન આપે તો એકમ બંધ કરવાની પણ કાર્યવાહી કરવી. જો એકમ એકગ્રેસીઆ વધુ વળતર ચુકવે તો તેણે કાનુની જોગવાઈઓનો ભંગ કર્યો હોય છતાં તેની સામે કોઈ કાનુની કાર્યવાહી ન કરવી તે તો તદ્દન ગેરબંધારણીય છે. કામદારોના જીવન જોખમમાં મુકી ઉત્પાદન કરવાનો પરવાનો રાજ્ય સરકાર આપે તે ચાલે નહીં. કામદારોનું જીવન અમુલ્ય છે. પણ સરકારને તેનું જીવન બચાવવામાં કોઈ રસ નથી, બસ, તેના કુટુંબને થોડા વધુ પૈસા આપીને તેને રાજી કરી દો કે ચુપ કરી દો. કામદારો કારખાનામાં મરવા માટે આવતા નથી. માનવ ગરીમા અને માનવ અધીકારની આ ખુલ્લી મશકરી છે. અમે આ નીતીને સખત શબ્દોમાં વખોડી કાઢીએ છીએ અને કામદારોના વીશાળ હિતમાં નીચે મુજબની માગણીઓ કરીએ છીએ:

૧. હાલ કોવીડને કારણે જે સ્થિતિ ઉભી થઈ છે તેમાં રાજ્યના આરોગ્ય કાર્યકરો/કર્મચારીઓને કામને સ્થળે સલામતી અને આરોગ્યનું રક્ષણ પુરું પાડવાની જરૂર ઉભી થઈ છે. ખાનગી આરોગ્ય સેવાઓ પર દેખરેખ રાખવા કેન્દ્રનો કલીનીકલ એસ્ટાબ્લીશમેન્ટ કાયદો, ૨૦૧૦ રાજ્યમાં અમલી બનાવો. ૧૧ રાજ્યોમાં તે અમલમાં મુકાયો છે તો ગુજરાત કેમ બાકાત?
૨. રાષ્ટ્રીય માનવ અધીકાર પંચે ૨૦૧૭માં કરેલી ભલામણ મુજબ સીલીકોસીસ પીડીતોના કલ્યાણ અને પુનઃવસન માટે સર્વગ્રાહી નીતી બનાવો અને અમલમાં મુકો
૩. રાજ્યમાં નોંધાયેલા એકમો અને તેમાં કામ કરતા કામદારોની સંખ્યાને આધારે આઈ.એલ.ઓ.ના ધોરણો મુજબ નીરીક્ષકોની સંખ્યા નક્કી કરી મંજૂર કરો. દર વર્ષે તેનું પુનઃમુલ્યાંકન કરો.
૪. નીરીક્ષકોના મંજૂર કરેલા પદો સત્વરે ભરો. નીરીક્ષકોને પુરતી તાલીમ આપો.
૫. નીરીક્ષકોને સતત તાલીમ આપી તેમના કામ પર દેખરેખ રાખી તેમના કામની ગુણવત્તામાં સુધારો કરો. ખાતામાં વ્યાપેલા ભ્રષ્ટ્યાર પર કાબુ મેળવવા ઓનલાઈન વ્યવસ્થા ગોઠવો. હાલ સરકારે “સચેત” અને “સીમ્પલ” નામના મોબાઈલ એપ તૈયાર કર્યાના અખબારી અહેવાલો છે તેને અમે આવાકરીએ છીએ.
૬. કાનુની જોગવાઈઓના ભંગ માટે ફરીયાદો કરો. તે માટે ખાતામાં પુરતા પ્રમાણમાં કાનુની અધીકારીઓ ફાળવો. ન્યાયતંત્રની એવી વ્યવસ્થા ગોઠવો જેથી ન્યાય મેળવવામાં બીનજરૂરી વીલંબ ન થાય. જીવલેણ અકસ્માતોની ફરીયાદો લોક અદાલતમાં લઈ ન જાવ. કારખાના કાયદા હેઠળ થતી ફરીયાદો ફોજદારી ગુના છે તે ધ્યાનમાં રાખી તેની મર્યાદા અને ગંભીરતા જાળવો. નીચમીત સમયાંતરે તેની સમીક્ષા કરો. કલમ ૯૬-એ હેઠળ પણ કાયદાભંગની ફરીયાદો કરો.
૭. તમામ આંકડા, વાર્ષિક અહેવાલો, તપાસ અહેવાલો, કોર્ટના હુકમો, પરીપત્રો અને બીજી સામગ્રી જાહેર જનતા જોઈ શકે તે માટે ઓનલાઈન કરો.
૮. ફેક્ટરી મેડીકલ ઓફીસરોને કાનુની રક્ષણ આપો અને તેમના કામ પર દેખરેખ રાખો.
૯. રાજ્યમાં કામદારો, મજૂર અધીકાર પર કામ કરતી સ્વૈચ્છીક સંસ્થાઓ અને કામદાર સંઘોને કાયદાના ઉલ્લંઘન માટે કોર્ટમાં જવાની પરવાનગી આપો. કાયદા પાલનમાં કામદારો અને આ સંસ્થાઓને ભેળવો.
૧૦. નોંધણીપાત્ર વ્યવસાયીક રોગોની જોગવાઈના અમલ માટે સરકારી અને ખાનગી તબીબોમાં જનજાગૃતી આવે, તેમને આ જોગવાઈની માહિતી મળે તે માટે કાર્યક્રમો કરો.
૧૧. નોંધણીપાત્ર રોગોની યાદીમાં રાજ્ય સરકારને સુધારા કરવાની સત્તા છે તેનો ઉપયોગ કરી સ્નાયુ અને હાડકાના રોગો તેમજ પોલીએકીલેટને કારણે થતા રોગોનો ઉમેરો કરો.
૧૨. હાયકાત ધરાવતા ઈન્ડસ્ટ્રીયલ હાયજીનીસ્ટની નીમણુંક તમામ ઈન્ડસ્ટ્રીયલ હાયજીન લેબોરેટરીમાં કરો, તેમને સાધનો આપો અને જરૂરી સત્તા આપો.

૧૩. અકસ્માતો અને વ્ય.રોગોની નોંધણીનો અધીકાર કામદારો, સ્વૈચ્છીક સંસ્થાઓ અને કામદાર સંઘોને આપો.

સંપર્કળ

જગદીશ પટેલ

૯૪૨૬૪૮૬૮૫૫

jagdish.jb@gmail.com